

Oponentský posudek dizertační práce

„Chirurgická problematika spontánního pneumotoraxu“

autora MUDr. Josefa Vodičky, odborného asistenta Chirurgické kliniky

LF UK, Plzeň

Autor se ve své dizertační práci zabývá problematikou současné léčby spontánního pneumotoraxu. U primoatak doporučuje užívání hrudní drenáže. Při recidivách jsou videotorakoskopie a videoasistované výkony (VATS) velmi ceněné a přínosné metody v indikacích, uváděných autorem. Autor čerpá materiál z vlastních letitých zkušeností, získaných na Chirurgické klinice prof. MUDr. V. Třešky, DrSc. LF UK, Plzeň.

Předložená dizertační práce se po formální stránce skládá z teoretické a literárně rešeršní části (str. 5 - 137), která zaujímá dvě třetiny předložené práce. V poslední třetině práce v klinické části (str.138 – 159) autor uvádí své vlastní chirurgické zkušenosti a výsledky. Na závěr jsou uvedeny literární odkazy (počet odkazů 191, tj. 15 stran textu) a barevná obrazová dokumentace (92 obr. na 47 stranách). Celkový rozsah vlastní práce tvoří 222 stran. V práci je zařazeno 8 tabulek. Po technické stránce je práce pečlivě zpracována počítačovou technikou na velmi dobré úrovni, včetně vyobrazení.

Cílem práce je poskytnout ucelený a vyčerpávající přehled chirurgické problematiky spontánního pneumotoraxu.

Teoretická část práce se věnuje problematice tohoto onemocnění z pohledu anatomie, fyziologie, patofyziologie, etiologie onemocnění. Zabývá se symptomatologií, diagnostikou, diferenciální diagnostikou a léčbou. Podrobně probírá jednotlivé léčebné možnosti a komplikace. Tato část práce je zpracována velice pečlivě a vyčerpávajícím způsobem. Vychází z vlastních zkušeností a recentních literárních údajů. V části o chemické pleurodéze na str. 118 - 121 autor uvádí obecné možnosti chemické pleurodézy s využitím látek jako Doxycyclin, Bleomycin, vakcína *Corynebacterium parvum*, talek. Autor popisuje jednotlivé možnosti a rizika těchto látek. V praxi se tato metoda užívá jen velmi omezeně, a to eventuálně talek u recidivujících pneumotoraxů, kde pacient není únosný k torakotomii a jde o staršího nemocného jiným způsobem neošetřitelného. Obecně talek u benigních onemocnění není doporučován vzhledem k možnému riziku vzniku nádorového bujení.

Soubor v klinické části práce zpracovává nemocné se spontánním pneumotoraxem z let 1994 – 2004, tj. za 11 let, kdy autor se spolupracovníky ošetřili 256 nemocných, tj.

průměrně 23 nemocných za rok. Jde o obsažný soubor, kdy drenáž je používána u primoatak, většina nemocných je ošetřena videotorakoskopicky, torakotomie je vyhrazena pro komplikované nemocné s recidivami. Výsledky včetně počtu recidiv, komplikací odpovídají současným literárním údajům. Výkony VTS jsou prováděny při selektivní plicní ventilaci v celkové anestezii.

Poznámky k předložené práci:

Teoretická část práce je zpracována zcela vyčerpávajícím způsobem. Pro rychlejší orientovanost v textu by bylo vhodné očíslování jednotlivých kapitol. Zařazení obrázků do textu by zvýšilo čtivost práce. Vhodná je rezervovanost k užití talku u spontánního pneumotoraxu. Při užití endostaplerů autor užívá zelené náboje do staplerů (hloubka 4,1 mm). Podle našich zkušeností je výhodnější používat modré náboje s hloubkou 3,5 mm, které plicní tkáň více uzavřou a tím se sníží riziko úniku vzduchu či krvácení ze staplerové linie. Čeština užívaná v práci je uhlazená a dobře čitelná, pouze dva výrazy 2. pádu plurálu slov užívaných v textu - blebsů a pulmopatů nepatří k běžně užívaným v českém textu. Počet hrudních drenáží (40%) při léčbě recidiv, jak sám autor uznává na str. 157, je poněkud vysoké a zasloužilo by si podrobnější rozbor. Celkově cíle práce byly beze zbytku splněny.

Závěr:

Autor práce MUDr. Josef Vodička ve své disertační práci zpracoval problematiku spontánního pneumotoraxu vyčerpávajícím způsobem. Zvolené metody zpracování jsou na úrovni současných poznatků, práce je přehledně zpracována a splnila zvolený cíl. Z práce vyplývají velké praktické zkušenosti autora s chirurgií spontánního pneumotoraxu. Práce splňuje podmínky disertační práce a doporučuji, aby MUDr. Josefovi Vodičkovi byl udělen titul PhD.

Doc. MUDr. Jan Schützner, CSc.

III. chirurgická klinika 1. LF UK, Praha, FN Motol

V úvalu 84

150 00, Praha 5 Česká rep. tel. 00420 2 2443 8001 fax 00420 2 2443 8020

V Praze dne 4.1.2006